

[Tommy Dinesen]

står noget som helst om mindreårige kortindehavere. Skal de hæfte for 1.200 kr.? Skal de hæfte for op til 8.000 kr. – det er i hvert fald noget, der kan mærkes – eller er det forældrene? Der står ikke noget om det i lovforslaget, og det er i hvert fald noget, vi godt vil have afklaret. Der kan dog godt være adskillige tusinde kroner på kontoen, og der er vel også større risiko for, at unge mennesker kommer til at overtræde loven. Jeg kender ikke noget til, at man får en brugervejledning, men det er der i hvert fald behov for.

Vi er enige i, at betalingskontoret nedlægges. Det er helt i orden, det er en afbureaukratisering, og det går selv vi ind for.

Ifølge lovforslaget skal der være nogle meget vide beføjelser for ministeren til at dispensere fra reglerne vedrørende kvitteringer af hensyn til ny teknologi. Vi er ikke særlig meget for den del af forslaget, for vi mener, at der skal gives kvitteringer for brugen af kortene.

Vi er enige i, at der ikke bør være diskriminering med hensyn til rabatter og lign. over for folk, der ikke bruger betalingskortene, men personlig tror jeg, der er en anden måde at få kortene indført på. Jeg synes efterhånden, at der er ret lange køer i banker eller på posthuse, hvis man ikke har betalingskort, og på den måde kan man ligesom presse folk til at få det.

At videregivelse af forbrugsmønstret ikke må ske, synes vi er i orden. Det ville selvfølgelig give mulighed for, at uvedkommende kunne finde ud af, hvad folk brugte betalingskortene til, og hvilke varer de købte.

Med hensyn til home-banking har jeg ligesom fru Lissa Mathiasen og andre den holdning, at der bør gøres noget på det område. Jeg vil godt henvise til en rapport, vi har fået fra home-banking-udvalget, hvor der står på side 13, at Forbrugerrådet stiller sig uforstående over for, at der overhovedet ikke er behov for lovmæssig særregulering i en overgangsperiode, når det er helt uafklaret, hvorledes anden lovgivning skal opfangne problemer, der kan forudses. Forbrugerrådet finder det afgørende, at der netop i en udviklingsfase tages højde for forbrugerbeskyttelseshensyn. Det er vi meget enige i, og jeg håber også, at andre partier vil være indstillet på at bakke op om det. Det må vi se på under udvalgsarbejdet.

Vi kan ikke love en hurtig sagsbehandling af lovforslaget, men vi vil selvfølgelig være med

til at sørge for, at de ting, der ligger i det, bliver belyst så godt som muligt.

Michael Kock (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis støtte de intentioner omkring afbureaukratisering, som regeringen har lagt til grund for sit forslag, men der er enkelte elementer i forslaget, som vi ikke er helt enige i.

I vores vurdering af forslaget har vi taget udgangspunkt i industriministerens egen opdeling af forslaget i seks hovedområder, og jeg vil kommentere disse punkter enkeltvis.

For det første er der forslagets væsentligste ingrediens, nemlig indførelsen af en selvrisiko på kort med PIN-kode på 1.200 kr., såfremt PIN-koden er benyttet ved en hævning, som kortholderen ikke efterfølgende vil stå inde for. Forslaget er suppleret med andre klare anvisninger af, hvor ansvar og tab skal placeres, så tvister mellem kortholder og kortudsteder kan begrænses.

Den foreslåede opdeling af tab og ansvar anerkender vi som fornuftig, men vi kan ikke være med til at lovgive herom. Det må stå de enkelte kortudstedere frit for at konkurrere også på denne parameter, såfremt de måtte ønske det, lige så vel som kortudstederne skal have mulighed for at lave en frivillig indbyrdes aftale omkring de nævnte regler. Fremskridtspartiet er imod en lovmæssig regulering af disse forhold.

Selvrisikoen skal kunne aftales individuelt mellem kortudsteder og kortholder. Lige så vel som forsikringssselskabers selvrisiko ikke bliver fastsat ved lov eller af ministeren, skal selvrisiko ved betalingskort også kunne aftales frit mellem parterne. Tabet bæres i alle tilfælde af kortholderne på den ene eller anden måde, og det er så en smagssag, om man selv vil bære det fulde tab eller indgå i en puljeordning, hvor alle deler tabet, eller man måske ønsker en mellemting. Vi vil strække os så langt, at vi kan støtte forslaget, såfremt det tilføjes, at bestemmelsen kun gælder, såfremt intet andet er aftalt mellem parterne.

For det andet mener ministeren ikke, der er grund til at bevare den ressourcekrævende vedligeholdelse af et offentligt register over kortudstedere, og foreslår derfor en nedlæggelse af registeret. Det punkt er Fremskridtspartiet helt enig i.